

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Wygaśnięcie prawa ze znaku towarowego „MORETTO” z uwagi na brak używania, jak również niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd).

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2006 r. — Kendrion przeciwko Komisji

(Sprawa T-54/06)

(2006/C 96/36)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Kendrion N.V. (Zeist, Niderlandy) (Przedstawiciele: P. Glazener i C.C. Meijer, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji skierowanej do skarżącej;
- uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 30 listopada 2005 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/F/38.354 — Worki przemysłowe), w której stwierdzono odpowiedzialność skarżącej za naruszenie reguł konkurencji oraz nałożono na nią grzywnę.

Na poparcie swej skargi skarżąca wskazuje na naruszenie art. 81 WE, art. 253 WE i art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, ponieważ dyspozycja decyzji jest niezgodna z motywami decyzji. Skarżąca twierdzi, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie zarzuca się jej uczestnictwa w popełnionym naruszeniu, natomiast w dyspozycji przypisuje się jej naruszenie art. 81 WE.

Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja naruszyła art. 81 WE, art. 253 WE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, ponieważ niesłusznie przyjęła, iż skarżąca oraz Fardem Packaging B.V. stanowiły jedną całość pod względem gospodarczym, wskutek czego niesłusznie nałożyła na skarżącą grzywnę, za naruszenie popełnione przez Fardem Packaging.

Skarżąca utrzymuje, że poza art. 81 WE, art. 253 WE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 Komisja naruszyła także ogólne zasady prawa, w tym zasadę staranności, zakaz arbitralnego działania oraz zasady równości i proporcjonalności.

Skarżąca twierdzi następnie, że Komisja obciążyła ją odpowiedzialnością za naruszenie popełnione przez Fardem Packaging, w przeciwieństwie do innych decyzji Komisji, w których spółka dominująca nie ponosiła odpowiedzialności. Skarżąca dodaje, że jako spółka dominująca została obciążona grzywną większą od grzywny, nałożonej na spółkę zależną, która popełniła naruszenie. Skarżąca twierdzi także, że została potraktowana odmiennie niż inne spółki dominujące, które pociągnięto do odpowiedzialności za naruszenia popełnione przez spółki zależne. Zdaniem skarżącej, nałożona na nią grzywna narusza zasady proporcjonalności i staranności.

Skarżąca wskazuje wreszcie na naruszenie wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien, ponieważ nie został zastosowany pkt 5 lit. b) tych wytycznych. Skarżąca twierdzi, że Komisja nie uwzględniła konkretnej charakterystyki tego przedsiębiorstwa.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2006 r. — RKW przeciwko Komisji

(Sprawa T-55/06)

(2006/C 96/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (Worms, Niemcy) [Przedstawiciel(-e): H.-J. Hellman, Rechtsanwalt]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 30 marca 2005 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE [C(2005) 4634 wersja ostateczna, sprawa COMP/F/38.354 — Worki przemysłowe], która została doręczona skarżącej w dniu 14 grudnia 2005 r., w zakresie w jakim dotyczy skarżącej,

ewentualnie obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą

- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2005) 4634 wersja ostateczna z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie COMP/F/38.354 — Worki przemysłowe. W tej decyzji Komisja nałożyła na skarżącą grzywnę za naruszenie art. 81 traktatu WE, ponieważ uznała, że uczestniczyła ona w systemie porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze plastikowych worków przemysłowych na terytorium Belgii, Niemiec, Hiszpanii, Francji, Luksemburga i Niderlandów.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę legalności działania administracji. Praktyka pozwanej w dziedzinie grzywien nie jest objęta upoważnieniem ustanowionym w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17/1962⁽¹⁾ ani w art. 23 rozporządzenia nr 1/2003⁽²⁾. W związku z tym skarżąca wskazuje także na naruszenie zasady równego traktowania i zasady proporcjonalności.

Skarżąca podnosi następnie błędne zastosowanie art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17/1962 i wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien. W szczególności postępowanie dowodowe i ocena dowodów zawierają uchybienia w odniesieniu do skarżącej. Z uwagi na dotychczasową praktykę administracyjną skarżąca została ukarana w nieproporcjonalny sposób. Jeśli chodzi o kwotę wyjściową ustaloną w oparciu o wagę naruszenia skarżąca wskazuje pod kilkoma względami na nierówne traktowanie w stosunku do innych adresatów zaskarżonej decyzji. Skarżąca podnosi także, że Komisja naruszyła prawo, jeśli chodzi o ocenę czasu trwania naruszenia oraz nieuwzględnienie okoliczności łagodzących. Wreszcie skarżąca utrzymuje, że również został naruszony art. 15 ust. 2 rozporządzenia 17/1962, ponieważ grzywna została obliczona nieprawidłowo

w odniesieniu do stosowania komunikatu w sprawie nienakładania lub obniżenia kwoty grzywien.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady EWG nr 17 pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 Traktatu (Dz.U. nr 13 z 21 lutego 1962, str. 204)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2006 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-56/06)

(2006/C 96/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (Paryż, Francja) (przedstawiciele: G. de Bergues, S. Ramet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- w pierwszej kolejności, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 5 tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 30 czerwca 1997 r., przyjętą na wniosek Komisji oraz zgodnie z procedurą przewidzianą w dyrektywie 92/81/EWG⁽¹⁾, Rada upoważniła Państwa Członkowskie do zastosowania lub do dalszego stosowania istniejących obniżonych stawek podatku akcyzowego lub zwolnień od tego podatku w odniesieniu do niektórych olejów mineralnych używanych do celów szczególnych. Czterema następującymi po sobie decyzjami Rada przedłużała to upoważnienie, przy czym ostatni okres upoważnienia upływa w dniu 31 grudnia 2006 r. Francja upoważniona jest do stosowania obniżonych stawek lub zwolnień w odniesieniu do ciężkiego oleju napędowego wykorzystywanego jako paliwo do produkcji tlenu glinu w regionie Gardanne.